

ENTREVISTA ▶ **Alicia Puertas**. Actriu

«No és fàcil fer-te un lloc en la cartellera teatral de Barcelona»

TONI MATA I RIU
Manresa

L'actriu manresana Alicia Puertas és Lucía, un ésser solitari que agafa afecte a Rosalía, malalta d'Alzheimer i mare de les seves amigues Eli (Roser Blanch) i Marta (Clara Cols) a **Volem anar al Tibidabo**, que Flyhard representa al Versus Teatre de Barcelona fins al 23 de novembre. Les funcions tenen lloc de divendres a diumenge a 2/4 de 8 del vespre.

–Parlar de l'Alzheimer sense perdre el sentit de l'humor obliga a no perdre l'equilibri tant en el text com en la interpretació. Era el repte principal de l'obra?

–Teníem una certa preocupació per saber com seria rebuda aquesta proposta. Vam convidar diverses associacions de persones relacionades amb la malaltia i en van sortir satisfetes. Tractem l'Alzheimer amb respecte, amb una història molt tendra. L'important és el punt de vista de les persones que cuiden els afectats.

–Com és el seu personatge?

–Les dues germanes se les empesquen totes per evitar que els pa-

res coneguin el diagnòstic de la mare i puguin viure feliços tot el temps que els quedi. Jo faig de Lucía, una amiga que cuida la Rosalía sense que es noti. Però ambdues s'acaben agafant molt afecte, i això provoca gelosies. L'obra té un to intimista, proper a l'espectador.

–Se li ha girat feina aquest curs: primer **La ruïna**, a la Villarroel, ara **Volem anar al Tibidabo** i al gener estrenaran **La revolució**. Està plenament integrada a Flyhard?

–Almenys fins a la propera obra.

La companyia és jove: va néixer el 2004 amb Jordi Casanovas al capdavant i els actors Roser Blanch, Clara Cols, Pablo Lammers i Sergio Matamala, que van confiar en ell. Amb la trilogia «Wolfenstein», «Tetris» i, sobretot, «City/Simcity» han tingut molt èxit. Després d'uns anys de treball van tenir ganes de conèixer més gent i van fer un càsting per ampliar el grup, gràcies al qual ens hi vam incorporar Mireia Fernández, Borja Espinosa i jo. Ara, per sort, hi ha molta feina, tot i que durant unes setmanes vaig arribar a preparar el «Lena Woyzeck», que farem la setmana vi-

JOSEP ROJAS

Alicia Puertas, a l'institut Guillem Catà, on imparteix classes de teatre

nent al Festival Temporada Alta de Girona-Salt, després assajava el «Volem anar al Tibidabo» i a la nit representava «La ruïna». No em queixo, en aquesta feina hi ha èpoques de tot.

–Jordi Casanovas és un dels dramaturgs més reconeguts de la nova fornada d'autors joves del país. Com és treballar amb ell?

–En l'obra actual, la directora és Cristina Clemente, que fa de guionista d'«El cor de la ciutat» i d'ajudant de direcció amb Sergi Bel-

l en diferents obres i de Toni Casares, a «La plaça del Diamant». Però és habitual que totes les obres de Flyhard les escrigui i dirigeixi Casanovas. Em sento molt afortunada de treballar amb ell, és una persona amb molt talent, dotat d'una gran energia productiva i capacitat de lideratge.

–Com es lluita contra una cartellera plena de musicals i noms mediàtics?

–Hi ha dies amb la sala més plena que altres, tot i que el teatre, sen-

LES FRASES

▶▶▶«A 'Volem anar al Tibidabo' tractem l'Alzheimer amb molt respecte, amb una història molt tendra»

▶▶▶«Vaig entrar a la companyia Flyhard amb un càsting, i aquest curs ens ha sortit molta feina»

▶▶▶«Les Mite-les ens vam donar un respir. Però l'amistat hi és i podríem tornar»

se públic, és molt trist. A vegades et preguntes com és que algú tria la teva obra, que no coneix, quan té a l'abast espectacles del Pou, la Lloï, les T de Teatre... No n'hi ha prou de tenir una bona proposta, fer temporada a Barcelona no és gens fàcil.

–Tenen algun projecte en marxa amb les Mite-les?

–Després de «Crispetes» (2006) vam decidir donar-nos un respir. Però l'amistat perdura i en qualsevol moment podríem tornar.

ELS GRANS GENIS DE L'ART A CATALUNYA

16 llibres de 16 grans genis de l'art català

Dalí, Casas, Gaudí, Miró, Tàpies...,
les seves obres mestres, la seva història, la seva vida.